Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 si 286. Telex sportrom buc. 180.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 742 (6176) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Luni 1 decembrie 1969

Victorie comodă la gimnastică feminină

România întrece Bulgaria cu 368,15 p — 349,20 p!

● Alina Goreac pe primul loc la individual compus ● Oaspetele au prezentat o garnitură slabă, de nerecunoscut

ORAȘUL GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ, 30 (prin telefon, de la trimisul nostru). După cum se vede, scorul a luat proporții în întîlnirea de gimnastică dintre echipele feminine ale României și Bulgariei. Cîștigînd meciul cu 368,15 p — 349,20 p, româncele înregistrează o diferență record în istoria întrecerilor lor bilaterale cu sportivele din țara vecină. Nu e însă un motiv de entuziasm deplin, chiar dacă ne gîndim că meciurile dintre cele două formații au fost întotdeauna echilibrate, dîrz disputate. Amploarea decalajului consemnat nu trebuie să ne bucure prea mult, deoarece oaspetele au aliniat o garnitură slabă, cu serioase carențe de execuție, ținută și tehnică manifestate de toate componentele sale. Singura speranță a echipei bulgare rămăsese Anastasia Mitova, prezentă pe locul trei după impuse și cu șanse de a încurca calculele gazdelor. Dar ratarea exercițiului la paralele a scos-o pe Mitova cînd lupta pentru primele locuri, punînd-o, în plus, în situația de a se vedea întrecută și de compatrioatele sale.

Am consacrat primele rînduri ale cronicii noastre sportivelor bulgare, pentru că ele au făcut doar act de prezență la concurs, obligînd-ne să ne reducem comentariile la această simplă constatare. Așa stînd lucrurile, gimnastele române au rămas ca și singure în întrecere, dar numai în lupta pentru stabilirea ierarhiei fruntașelor pe aparate și la individual compus, pentru că victoria pe echipe era pur și simplu scoasă din discuție. O confruntare, de altfel interesantă, prin situațiile neprevăzute furnizate mai ales de fetele ce-și disputau primele locuri la individual compus. Pînă la bîrnă, totul părea să decurgă potrivit prevederilor. Deși pierduse atît la sărituri cît și la paralele, cîteva zecimi, Rodica Apăteanu conducea totuși înaintea ultimelor două probe. Un start defectuos la bîrnă (s-a împiedicat de saltea înainte de a atinge trambulina) i-a adus însă o penalizare de o jumătate de punct, care practic i-a anulat șansele la primul loc. Constanța, din ziua a doua, a Elenei Ceampelea (a avut totuși o mică ezitare la paralele) — și îndeosebi notările ei ridicate la bîrnă (9,40) și sol (9,50) — a promovat-o la finele întrecerii chiar pe locul secund. În acest timp, văzîndu-și liniștită de concurs, acumulînd note bune la toate aparatele (sărituri 9,40, paralele 9,35, bîrnă 9,40, sol 9,50), Alina Goreac, cu un calm imperturbabil, a făcut un... salt pe primul loc, pe care a știut să și-l apere onorabil. Lucia Chiriță — în nota ei obișnuită, un bun om de echipă, fără ratări, dar și fără zvîcniri spectaculoase. Mia Variu, cu comportări remarcabile la bîrnă și sol, cu o mișcare amplă, curată, promite să devină o „senatoare", iar Olga Ștefan merită numai cuvinte de laudă pentru revenirea neașteptat de rapidă, după perioada de întrerupere a activității competiționale, determinată de... băiețașul ei de 6 luni. Am inclus în cronica noastră, precum se vede, numai aprecierile bune la adresa gimnastelor române.

Constantin MACOVEI

(Continuare în pag. a 4-a)

O nouă minge recuperată de baschetbaliștii de la Politehnica Brașov în meciul cu Voința București

Citiți în pag. a II-a, cronicile etapei a VII-a a diviziei A la baschet.

În penultima etapă a diviziei A la fotbal

RAPID A PRELUAT ȘEFIA CLASAMENTULUI

Cînd doi se „ceartă" (Stoica și Neagu), al treilea (Ștefănescu) cîștigă!

Foto: V. BAGEAC

● Steaua — performera etapei ● Liderul stopat categoric la Iași! ● Studenții craioveni și clujeni au obținut puncte prețioase în deplasare ● Jiul, F. C. Argeș și Steagul roșu au realizat victorii scontate

TREAPTA ÎNTÎIA...

A fost odată — sînt 18 ani de atunci — o echipă. Se numea C.C.A. Avea un atac bun, dar nu teribil: P. Moldoveanu, Roman (Ferenczi), Drăgan, Zavoda I, Bădeanțu. Și tot atunci, mai era o echipă, Dinamo București, care avea un atac de vis: Bartha, Nicușor, Ene I, Ozon, Suru. Bilanțul? Dinamo a înscris, în acel an, mai multe goluri decît C.C.A., dar apărarea lui Apolzan a cîștigat campionatul, primind numai 19. În ediția următoare, situația avea să se repete. Dinamo a înscris din nou mai multe goluri decît C.C.A., dar Apolzan a primit numai 16. Și iarăși, titlul... Cauza? Mijlocașul Balint juca în antecamera lui Apolzan, „inventînd", poate fără să știe, sistemul apărării mai sigure, sistemul cu patru fundași.

Și a mai fost odată — sînt 15 ani de atunci — o mare constelație de atacanți: aceea a Braziliei lui Balthazar, Julinho și Brandaozinho. Dar Gustav Sebeș i-a cerut lui Zacharias să joace în fața lui Lorant, așa cum făcuse Balint. Și marea constelație a capitulat în fața a numai două vîrfuri.

Și a mai fost odată — sînt 11 ani de atunci — o echipă exasperată de propriile ei atacuri nesfîrșite: echipa Braziliei 1958. Și l-au rugat atacanții pe Zito, mijlocașul, să vină lîngă Bellini, stoperul, pentru a întări apărarea. Și a cîștigat Brazilia campionatul mondial, după un 1—0 cu Țara Galilor și un 0—0 cu Anglia, în aplauzele lui Pele, care a admirat siguranța apărării sale și contraatacurile lui Garrincha.

Și a mai fost odată — sînt 8, 7, 6 și 5 ani de atunci — o echipă, Dinamo București, care începea cam așa: Datcu-Popa, Nunweiller III, Nunweiller IV, Ivan. Undeva, în față, era Pîrcălab cel mare, iar lîngă el, mai mici, Gică Ene, Titi Frățilă, Haidu și chiar David. Și apărarea lui Nelu Nunweiller a adus patru titluri la rînd acasă, deși la Steaua jucau și Constantin, și Tătaru, și Alexandrescu, și Raksi, și Mateianu, și Creiniceanu, și alții.

Există astăzi, la noi, o echipă — Dinamo București — cu un bloc ofensiv fermecător: Dinu, Ghergheli, Pîrcălab, Nunweiller VI, Dumitrache, Lucescu. Dar, acest atac de vis „plutește" fatalmente, pentru că singurul lucru interesant în apărarea sa este că Ștefan rîmează cu Cheran, iar Crăciunescu — cu Stoenescu.

Să mai dăm exemple? S-ar putea da o mie. S-ar putea vorbi de Alf Ramsey, care a transformat extremele în mijlocași pentru a cîștiga titlul mondial. S-ar putea vorbi despre meciul nostru de la Lausanne. S-ar putea vorbi, mai recent, despre rolul lui Angelescu în angrenajul subțiratecului atac al Rapidului. Dar nu mai e cazul să insistăm asupra rolului imens al unei apărări ermetice, bine organizate, în fotbal. Ar însemna să descoperim America sau să-i convingem pe Armstrong și pe Conrad că zborul spre Lună începe cu prima treaptă.

E o chestiune de bun simț...

Ioan CHIRILA

N-A FOST CE SE AȘTEPTA

RAPID — FARUL 1—0 (0—0)

Stadionul Giulești; timp — soare, dar frig și vînt; teren satisfăcător; spectatori — aproximativ 10 000. A marcat: Neagu (min. 56).

RAPID: Răducanu 8 — Ștefan 7 (min. 65 Pop 6), Lupescu 9, Dan 8, Greavu 6, Dinu 7, Dumitru 6, Năsturescu 5 (min. 46 Petreanu 5), Angelescu 5, Neagu 6, Codreanu 5.

FARUL: Ștefănescu 7 — Antonescu 6, Stoica 7, Mareș 7, Botea 5, Tănase 5, Koszka 7, Sasu 5, Badea 7, Tufan 5, Kallo 5 (min. 65 Ologu 5).

A arbitrat Al. Alexe (Rm. Vîlcea) ★★★, ajutat la linie de P. Badea și O. Calugherovici (ambii din Brașov).

„Trofeul Petschowschi" (pentru public): 9.

La tineret-rezerve: Rapid — Farul 3—0 (0—0).

Tradiția nu s-a mai respectat și publicul — pe o vreme aspră — a fost nevoit să asiste la un meci „cenușiu". Rapid s-a prezentat cu mult sub valoarea demonstrată în partida cu Dinamo. Iar constănțenii au răspuns cam în aceeași manieră, adică jucînd și ei alandala. Mai tot timpul, cei 22 de combatanți (plus înlocuitorii), cu puține excepții, parcă erau așezați pe teren la întîmplare. Fazele curate, acțiunile spectaculoase au constituit raritățI. În prima repriză, giuleștenii, obsedanți la un moment dat, au ținut să construiască totul pe partea dreaptă, însă Năsturescu, presupusul portdrapel al ofensivei bucureștene, n-a fost în zi bună, și atac după atac se năruia în fața unui modest Botea, dublat cu succes de Mareș sau Koszka. În primele 45 de minute — cînd Rapidul a fost mai bun — doar 9 faze au fost demne de reținut.

Constantin ALEXE

(Continuare în pag. a 3-a)

REZULTATE TEHNICE

Steaua — Dinamo Bacău 8—0 (2—0)
Jiul — Crișul 2—1 (0—1)
Rapid — Farul 1—0 (0—0)
C.F.R. — Univ. Craiova 0—0
Politehnica — Dinamo Buc. 3—0 (1—0)
A. S. Armata — „U" Cluj 0—0
F. C. Argeș — Petrolul 3—0 (1—0)
Steagul roșu — U.T.A. 1—0 (0—0)

JOCURILE URMĂTOARE
Miercuri, 3 decembrie

Rapid — Petrolul; Univ. Craiova — Steaua; F. C. Argeș — Dinamo București.

Duminică, 7 decembrie:

Univ. Craiova — F. C. Argeș; Farul — C.F.R.; Crișul — Steaua; U.T.A. — Politehnica; Dinamo Bacău — Rapid; Petrolul — Steagul roșu; Dinamo București — A. S. Armata; „U" Cluj — Jiul.

CLASAMENTUL

1.	Rapid	13	7	4	2	21—11	18
2.	Dinamo Buc.	13	8	1	4	26—16	17
3.	Univ. Craiova	13	6	4	3	19—14	16
4.	Jiul	14	7	2	5	20—18	16
5.	Steagul roșu	14	8	0	6	23—23	16
6.	Steaua	13	6	3	4	36—19	15
7.	F. C. Argeș	13	6	3	4	27—17	15
8.	U.T.A.	14	6	2	6	18—21	14
9.	Dinamo Bacău	14	5	4	5	19—24	14
10.	„U" Cluj	14	3	7	4	16—16	13
11.	Farul	14	6	1	7	16—21	13
12.	Petrolul	13	4	4	5	14—17	12
13.	C.F.R.	14	4	3	7	11—22	11
14.	Politehnica	14	4	2	8	14—16	10
15.	Crișul	14	4	2	8	19—29	10
16.	A. S. Armata	14	3	2	9	11—26	8

CAMPIONATUL NAȚIONAL DE ȘAH

Diferența se menține aceeași

Runda a 17-a, desfășurată aseară, n-a produs nici o modificare în configurația primelor locuri ale clasamentului. Diferențele au rămas aceleași, pentru că nici unul dintre fruntași n-a avut îndrăzneala (sau poate inspirația) de a-și înfrunta soarta. Partidele-cheie ale reuniunii s-au încheiat cu rezultate de egalitate. Szabo a remizat cu Botez, dar numai după ce aceeași decizie fusese consemnată în întîlnirile Gheorghiu-Ghițescu și Georgescu-Ciocîltea. Tot în primele 4 ore de joc au încheiat pace Partoș cu Voiculescu.

În urma acestor rezultate centrale, *Iuliu Szabo* continuă să fie lider cu 12 p, urmat de *Victor Ciocîltea* cu 11 p (singurul care-l poate egala în caz că va cîștiga întrerupta cu Reicher), *Gheorghiu* 10½ p (1) — în poziție egală cu Voiculescu — *Ghițescu* 10 p etc.

În ultimele două runde cei trei pretendenți la titlu au de susținut următoarele întîlniri: *SZABO* — cu Ciocîltea (n) și Grümberg (a); *CIOCILTEA* — Szabo (a) și Segal (n); *GHEORGHIU* — Stanciu (n) și Botez (n). Acesta este finișul.

★

Citiți în pagina a 2-a comentariul tehnic al lui SERGIU SAMARIAN.

România—Iugoslavia 3-2 (1-1, 0-0, 2-1)

la hochei

BRAȘOV, 30 (prin telefon). Oaspeții au intrat pe gheață hotărîți să-și ia revanșa și au practicat un joc evident superior primei întîlniri. Vervei lor deosebite i s-a răspuns cu aceeași monedă de către echipa noastră, astfel că puținii spectatori curajoși — care s-au încumetat să înfrunte termometrul și, mai ales, viscolul — au avut satisfacția de a fi martorii unor reușite momente de hochei, în special în repriza întîi și a treia, cu numeroase și spectaculoase faze de gol, alternînd de la o poartă la alta. Hocheiștii iugoslavi au acționat cu două linii, cele mai bune pe care le au, trimițînd întotdeauna pe gheață prima lor garnitură în replica liniei noastre a treia. Dorința lor de a cîștiga a fost evidentă, dar ea nu s-a putut materializa.

Repriza a doua a marcat o scădere de ritm și eficacitate pentru formația română, deoarece antrenorii Novacek și Tiron, dorind să rodeze întregul lot, au introdus pe teren și jucătorii de rezervă. Insuficient de încălziți, prea des schimbați — ceea ce afecta integrarea lor în ritmul partidei — aceștia n-au corespuns integral și în repriza a treia s-a revenit la formația de bază care, forțînd finalul, și-a adjudecat victoria.

A fost un joc fair, cu numai două eliminări. Au marcat: Pană (min. 2 și 52), I. Szabo (min. 50), respectiv Smaley (min. 18 — din ofsaid — și 56). Au arbitrat cu scăpări J. Wycisk și Z. Priminski (Polonia).

Mihai BIRA

REZULTATUL MORAL

Sportul are o pluralitate de finalități. Cea mai recunoscută, mai căutată și mai comentată pare să fie diferența cifrică, aceea care îi departajează pe competitori în categorii existențiale: învingători și învinși.

Ideea succesului sportiv reprezintă o forță animatorie, vitalizantă, este — la urma urmei — jarul ce hrănește armăsarii fermecați ai voinței. Dar și în această direcție se cuvine să scrutăm, să supraveghem punctele de vedere, pentru a conferi judecăților un echilibru interior.

Să ne gîndim ce este — în esență — un rezultat sportiv? O realizare umană compusă din energie biologică, din talent, din calități șlefuite cu migală. După înfăptuirea ei, performanța se desparte de individ, devenind autonomă, căpătînd o existență proprie, asemenea unei cărți finite care începe să existe separat de autorul ei. Cu ce rămîne, în schimb, performerul? Ce urme vor fi reținute, cu precădere, de spiritualitatea lui? Este legitim să încercăm răspunsuri la aceste întrebări, deoarece sportul ar putea fi împins spre o condiție precară, dacă va reține și va absolutiza, cu timpul, numai finalitatea rezultatului exterior, a performanței cifrice. Mulți s-au obișnuit să vadă aproape numai disputa cu adversarul, cu fracțiunile de timp și de spațiu, ignorînd — însă — lupta individului cu sine însuși. Sportivii sînt șlefuiți nu o dată după aceeași optică ciuntită. Deși, lupta exterioară purtată de campion este dublată inevitabil de o înfruntare lăuntrică, tot atît de aspră, tot atît de drastică și, prin aceasta, foarte apropiată de sublim. Ea se poartă între pereții nevăzuți ai eului, sub catapeteasma sufletelor și finalitatea ei s-ar putea înscrie în categoria REZULTATULUI MORAL. Ne raliem cu toată fervoarea la ideea sportului și la spiritul său numai în măsura în care ele operează și ca un tonic natural pentru dezvoltarea musculaturii virtuții, după o metaforă împrumutată de la un spirit umanist. În conștiința societății noastre rezultatul moral este supravegheat continuu pe toate planurile, cu un ochi dinăuntru, niciodată obosit.

Circumscriind la zona sportului acest imperativ social, am dori ca mișcarea noastră sportivă să-l onoreze tot mai pregnant, urmărind, în toate articulațiile ei, obținerea constantă și a rezultatelor morale. Este o finalitate ce n-ar trebui omisă niciodată din previziunile celor ce construiesc traseele viitoareior performanțe ale sportului românesc. Rezultatul moral și performanța exterioară trebuie să se subsumeze totdeauna într-o realitate compactă. Traversarea grădinilor sportului ar trebui să se facă astfel încît, după ce se desparte de performanță, campionul, devenit excampion, să păstreze pentru sine, călător în timp, rezultatul moral al anilor de încleștare cu limitele. Aceasta este, nutrim credința, o cale de accedere prin sport către umanitate.

Romulus BALABAN

În divizia A la volei

MASCULIN: DERBY ANOST LA FLOREASCA

Cele cîteva sute de spectatori bucureșteni care și-au rezervat prima jumătate a zilei de ieri urmăririi unuia dintre derby-urile masculine ale diviziei A, **Dinamo—Rapid**, au părăsit sala Floreasca nemulțumiți de calitatea spectacolului oferit de cele două echipe. Într-adevăr, partida — nici măcar interesantă, pînă în ultimul set — a fost presărată cu greșeli una mai hilară decît alta, ceea ce a făcut să se creeze o stare de justificată enervare în tribune. Refăcînd filmul jocului, am putut constata că majoritatea zdrobitoare a punctelor sînt rezultatul unor greșeli flagrante — și nepermise la niște echipe de talia Rapidului și a lui Dinamo. Ultima a intrat parcă plictisită în teren, a obținut totuși de la Rapid 4 puncte consecutiv, dar apoi și-a manifestat cu generozitate recunoștința cedîndu-le „politicoșilor" adversari setul, ca urmare a atacurilor lipsite de vlagă sau trimise în afara terenului, a paselor... derutante servite de ridicători propriilor trăgători și a slăbiciunilor blocajului. La rîndul lor, giuleștenii și-au luat revanșa, făcînd cadou dinamoviștilor următoarele 2 seturi. Ca să nu fie mai prejos! Au tras și ei cu duiumul mingile afară, în fileu sau în blocajul ceva mai activ al dinamoviștilor. Pe ici pe colo, au mai lăsat și puncte din serviciu. Și tot cam așa (citiți: prin „amabilitatea adversarilor), rapidiștii stabilesc egalitatea: 2—2. Cum însă cineva trebuia să cîștige, setul decisiv — în cea de a doua parte a sa — a fost mai disputat, mai frumos și cu

A. BREBEANU

(Continuare în pag. a 4-a)

Blocajul dinamovist, alcătuit din Smerecinschi și Oros, intervine — tardiv — pentru a para atacul lui Costinescu (Rapid)

Foto: B. GABRIEL